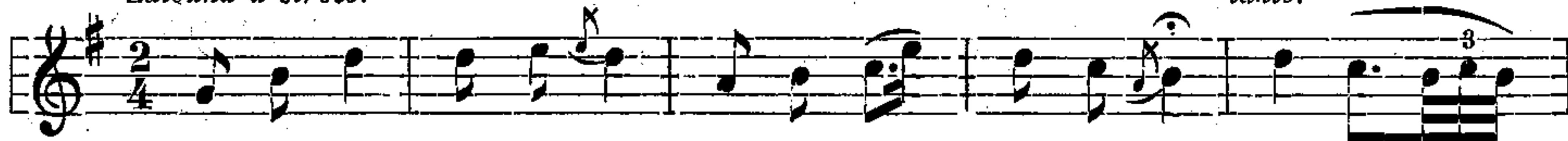

Z Mor. Nové Vsi.

*Zdlouha a široce.**táhle.*

Na Turan - skéj ve - ži dva ho - lu - bi se - d'á, lu - dé

ím zá - vi - d'á, že sa rá - di vi - d'á.

1 Na Turanskéj veži
dva hoľubi sed'á,
ľudé ím závid'á,
že sa rádi vid'á.

Budú hody, budú,
v městě Pézinečku;
zabíť tam šohajek,
svoju frajerečku.

Ľudé, milí ľudé,
nezávidte toľé;
jak každý mládenec
svú pannu miľuje.

Pichél on ju, pichél,
do bočka pravého,
do bočka pravého,
líčka červeného.

2 Letěla, gágaľa
bíľá hus nad vodú;
ľudé sa pýtajú,
kdy ty hody budú?

A dyž on ju pichél,
na Boha zavolál:
Ach Bože, Bože můj,
co sem to udělál!

32. a)

Z Mor. Nové Vsi.

Zdlouhavě.

V tom Lanžotském po - li, pa - sú chlápci vo - ly, a jak ich na -

pá - sli na - pá - jat ich hna - li, a jak ich na - pá - sli, na - pá - jat

ich hna - li.